

er rigtigt — jeg tror heller ikke, Statsministeren har paastaet noget andet —, at den 5. Juni var der kun eet Skib, som laa ulosset i Parkeston, var Forholdet dette, at hvis Striden var blevet fortsat ud over Landets Grænser — hvor vi, som det viste sig, var i Stand til paa forskellig Maade at sørge for Produkternes Indladning, fordi der stod en Regerings Sympati for denne Indladning bag dem, der virkede i saa Henseende — og til Steder, hvor vi i saa Henseende ingen Magt havde, vilde der virkelig have været alvorlig Fare for hele vor Landbrugsproduktion. Derfor forekommer det mig, at et alvorligt Moment i denne Debat er ogsaa en Sammenligning med visse Udtalelser, som er fremsat af den højtærede Statsminister, og visse Udtalelser, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard.

Den højtærede Statsminister rettede i sin Tale et stærkt Angreb paa dem, der havde sveget et givet Tilsagn om ikke at inddrage Landbrugsproduktionen i den Arbejdskamp, som fandt Sted, og mod alle de yderliggaaende Forsøg, som blev gjort paa at drage en Del af Arbejderklassen over i en kommunistisk Bevægelse; saadan kaldes den nu, bolschevikisk kaldte man den for nogle Aar siden, syndikalistisk atter for igen nogle Aar tilbage. Statsministeren rettede et kraftigt Angreb i denne Retning, og hele Forsvaret for hans Politik gik ud paa dette at fastslaa Arbejderklassens Solidaritet overfor Samfundet i denne Situation. Overfor dette hørte vi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard med det største Velbehag oplæse den ene nedsettende Udtalelse efter den anden af Hr. Lyngsie overfor Statsministeren. Det er det, som vi har set meget af under denne Arbejdskamp, og som har givet Forstaaelse politisk af meget af, hvad der foregik, nemlig en forsigtig, stiltiende Sympati med de yderliggaaende Bevægelser, som eventuelt kunde tænkes at bringe det store Socialdemokrati til en Sprængning og derved svække dets Magt. Jeg tror ikke, at Venstre skulde med Behag høre deres Ord fører ty til saadanne Midler. Men siden man citerer Hr. Lyngsie, tillader jeg mig at henlede det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Opmærksomhed paa et langt Interview med Hr. Lyngsie, som fandtes i det norske Kommunistblad „Mot Dag“, et af en intellektuel Gruppe indenfor de norske Kommunistere udgaaet Ugeblad, yderliggaaende til det voldsomste, skrevet af højt begavede Mænd, paa samme Maade som man jo ogsaa i Rusland har set højt

intellektuelt begavede Mænd kaste sig ind i en yderliggaaende revolutionær Bevægelse. Og det var netop med en saadan højt begavet Mand, Hr. Arne Ordning, at dette Interview med Hr. Lyngsie fandt Sted. Jeg henleder det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Opmærksomhed paa dette Interview, som viser, hvad det var, Hr. Lyngsie tænkte paa. Han taler i dette Interview med stor Glæde om, at han i sine Hænder har Magt til at fordærve Landbrugsprodukter til Hundreder af Millioner Kroners Værdi, og han fortæller, at der allerede er gaaet meget i Stykker. Dette har dog formentlig været noget Praleri, men Hensigten og Glæden ved den Magt, som han følte han havde gennem visse Aftaler, der rakte ud over Landets Grænser, lægger han ganske blot. Overfor saadanne Bestræbelser synes det mig, at man skal lægge Mærke til den Alvor, hvormed den højtærede Statsminister har stillet sig paa Samfundssolidaritets Side i denne Sag her i Dag.

Den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har fremsat, indeholder efter vor Mening ganske uhjemlede Paastande, og vi tillader os derfor at tilraade dens Forkastelse.

Den af det ærede Medlem Hr. Schrøder stillede Dagsorden fastslaaer for det første Betydningen af det, som er passeret under Arbejdsstriden, nemlig Voldgiftstankens Vækst og Anerkendelsen — hvis denne Dagsorden vedtages — med et Flertal fra Folketingets Side af, at Samfundsforanstaltninger kan blive nødvendige til Standning af Arbejdskampe, naar alvorlige Samfundsinteresser er truet. Den afviser ved udtrykkelig at betegne den foreløbige Lov som et forfatningsmæssigt Middel Paastanden om, at der var et Overgreb i det paatænkte, men den afviser tillige, hvad alle forstandige Mennesker maa afvise, at udtale sig kollektivt i en Forsamling om Betimeligheden af noget, som ikke er sket. Endelig tilsiger den Støtte til en demokratisk Samfundspolitik — de første Ord, som den højtærede Statsminister sagde, da han tiltraadte Regeringen. Den støtter vi nu som før. Da alle Led i Dagsordenen har vor Tilslutning, anbefaler vi at stemme for den.

Pinstrup: Der er blevet sagt — og vel med nogen Ret —, at Stormagterne militært rustet sig om Kap; og naar de saa føler sig stærke, kommer Spændingen, og saa kommer Eksplosionen. Det er beklageligt, at vi herhjemme paa Arbejdsområdet drives over i tilsvarende Forhold. Vi har